Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/83/ETY,

annettu 19 päivänä lokakuuta 1992,

alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta

(EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi (EU) 2020/1151, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2020	L 256	1	5.8.2020

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

►**A1**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003
►**A2**	Bulgarian ja Romanian liittymisasiakirja	L 157	203	21.6.2005

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/83/ETY,

annettu 19 päivänä lokakuuta 1992,

alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta

I JAKSO

OLUT

Soveltamisala

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava oluesta valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.

2 artikla

Tässä direktiivissä ”oluella” tarkoitetaan kaikkia CN-koodiin 2203 kuuluvia tuotteita tai kaikkia tuotteita, jotka sisältävät oluen ja CN-koodiin 2206 kuuluvien alkoholittomien juomien sekoituksen, todellisen alkoholipitoisuuden ollessa kummassakin tapauksessa enemmän kuin 0,5 tilavuusprosenttia.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden oluelle vahvistaman valmisteveron on perustuttava joko lopputuotteen:

— hehtolitrojen lukumäärään/platoaste tai

— hehtolitrojen lukumäärään/todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina.

▼M1

Kaikki oluen ainesosat, mukaan lukien käymisen jälkeen lisätyt ainesosat, on otettava huomioon platoastetta mitattaessa.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka 29 päivänä heinäkuuta 2020 eivät ota huomioon niitä oluen ainesosia, jotka on lisätty käymisen jälkeen platoasteen mittaamista varten, voivat edelleen toimia näin 31 päivään joulukuuta 2030.

▼B

2. Vahvistaessaan oluen valmisteveron määrää direktiivin 92/84/ETY mukaisesti jäsenvaltiot voivat jättää ottamatta huomioon platoasteen murto-osat tai todellisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosentin murto-osat.

▼B

Lisäksi jäsenvaltiot, joiden vahvistama valmisteveron määrä perustuu hehtolitrojen lukumäärään/platoaste, voivat jakaa oluen enintään neljä platoastetta käsittäviin luokkiin ja soveltaa samansuuruista valmisteveron määrää hehtolitraa kohti kaikkeen kuhunkin luokkaan kuuluvaan olueen. Näiden valmisteverojen määrien on aina oltava yhtä suuret tai suuremmat kuin direktiivin 92/84/ETY 6 artiklassa vahvistettu valmisteveron vähimmäismäärä, jäljempänä ”vähimmäismäärä”.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa pienten riippumattomien panimoiden valmistamaan olueen alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voidaan eriyttää kyseisten panimoiden vuosituotannon mukaan, seuraavin rajoituksin:

— alennettuja valmisteverojen määriä ei saa soveltaa yrityksiin, jotka tuottavat enemmän kuin 200 000 hehtolitraa olutta vuodessa,

— alennetut valmisteverojen määrät, jotka voivat olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempia, eivät saa olla enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempia.

2. Alennettuja valmisteverojen määriä sovellettaessa ”pienellä riippumattomalla panimolla” tarkoitetaan panimoa, joka on oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton muista panimoista ja toimii tiloissa, jotka sijaitsevat fyysisesti erillään muiden panimoiden tiloista, eikä harjoita lisenssivalmistusta. Kahta tai useampaa pientä panimoa, jotka toimivat yhteistyössä ja joiden yhteenlaskettu vuosituotanto on enintään 200 000 hehtolitraa, voidaan kuitenkin kohdella verotuksessa yhtenä pienenä riippumattomana panimona.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden mahdollisesti käyttöön ottamia alennettuja valmisteverojen määriä sovelletaan yhdenmukaisesti olueen, joka toimitetaan niiden alueelle muissa jäsenvaltioissa sijaitsevista pienistä riippumattomista panimoista. Niiden on huolehdittava erityisesti siitä, että mistään toisesta jäsenvaltiosta tulevasta yksittäisestä toimituksesta ei kanneta suurempaa valmisteveroa kuin täysin vastaavasta kotimaisesta toimituksesta.

5 artikla

▼M1

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja valmisteveron määriä olueen, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 3,5 tilavuusprosenttia.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän artiklan soveltamisen tuotteisiin, jotka sisältävät oluen ja CN-koodiin 2206 kuuluvien alkoholittomien juomien sekoituksen.

6 artikla

Jollei edellytyksistä, joita jäsenvaltiot asettavat valmisteverovapautuksen yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi, muuta johdu, ne voivat vapauttaa valmisteverosta yksityishenkilön valmistaman ja valmistajan, tämän perheenjäsenten tai tämän vieraiden kuluttaman oluen, jos olutta ei myydä.

▼B

II JAKSO

VIINIT

Soveltamisala

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava viinistä valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.

8 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ”kuohumattomalla viinillä” kaikkia sellaisia CN-koodeihin 2204 ja 2205 kuuluvia tuotteita, 2 kohdassa määriteltyä kuohuviiniä lukuun ottamatta, joiden:

   — todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia, jos lopputuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin,

   — todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 15 tilavuusprosenttia mutta enintään 18 tilavuusprosenttia, jos se on saatu aikaan ilman väkevöintiä ja jos lopputuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin;

▼M1

2) ”kuohuviinillä” kaikkia CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 ja 2205 kuuluvia tuotteita:

▼B

   — jotka on pakattu kiinnikkein tai sitein tuetulla ”samppanjakorkilla” suljettuihin pulloihin tai joiden hiilidioksidin aikaansaama ylipaine liuoksessa on 3 baaria tai enemmän,

   — joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia, jos lopputuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden viinille määräämä valmistevero on vahvistettava lopputuotteen hehtolitrojen lukumäärän perusteella.

2. Jollei 3 ja 4 kohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on määrättävä samansuuruiset valmisteverot kaikille tuotteille, jotka ovat kuohumattoman viinin valmisteveron alaisia. Samoin niiden on määrättävä samansuuruiset valmisteverot kaikille kuohuviinin valmisteveron alaisille tuotteille. Ne voivat soveltaa samaa valmisteveron määrää kuohumattomaan viiniin ja kuohuviiniin.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä kaikentyyppisiin kuohumattomiin viineihin ja kuohuviineihin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 8,5 tilavuusprosenttia.

4. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1992 ovat soveltaneet suurempaa valmisteveron määrää 8 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa määriteltyihin kuohumattomiin viineihin, voivat jatkaa tämän määrän soveltamista. Tämä suurempi valmisteveron määrä ei saa olla suurempi kuin tavanomainen kansallinen välituotteiden valmisteveron määrä.

▼M1

9 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa pienten riippumattomien viininvalmistajien valmistamaan viiniin alennettuja veron määriä seuraavin rajoituksin:

— alennettuja veron määriä ei sovelleta yrityksiin, jotka tuottavat keskimäärin enemmän kuin 1 000 hehtolitraa viiniä vuodessa, tai Maltan tasavallan tapauksessa enemmän kuin 20 000 hehtolitraa viiniä vuodessa,

— alennetut veron määrät eivät saa olla enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempia.

2. Alennettuja valmisteverojen määriä sovellettaessa ’pienellä riippumattomalla viininvalmistajalla’ tarkoitetaan viininvalmistajaa, joka on oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton muista viininvalmistajista ja toimii tiloissa, jotka sijaitsevat fyysisesti erillään muiden viininvalmistajien tiloista, eikä harjoita lisenssivalmistusta. Kahta tai useampaa pientä viininvalmistajaa, jotka toimivat yhteistyössä ja joiden yhteenlaskettu vuosituotanto on enintään 1 000 hehtolitraa tai 20 000 hehtolitraa, tapauksen mukaan, voidaan kuitenkin kohdella verotuksessa yhtenä riippumattomana pienenä viininvalmistajana.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden mahdollisesti käyttöön ottamia alennettuja valmisteverojen määriä sovelletaan yhdenmukaisesti viiniin, joka toimitetaan niiden alueelle muissa jäsenvaltioissa sijaitsevilta pieniltä riippumattomilta viininvalmistajilta. Niiden on huolehdittava erityisesti siitä, että mistään toisesta jäsenvaltiosta tulevasta yksittäisestä toimituksesta ei kanneta suurempaa valmisteveroa kuin täysin vastaavasta kotimaisesta toimituksesta.

▼B

10 artikla

Jollei edellytyksistä, joita jäsenvaltiot asettavat tämän artiklan välttömän soveltamisen varmistamiseksi, muuta johdu, ne voivat vapauttaa valmisteverosta yksityishenkilön valmistaman ja valmistajan, tämän perheenjäsenten tai tämän vieraiden kuluttaman viinin, jos viiniä ei myydä.

▼B

III JAKSO

MUUT KÄYMISTIETÄ VALMISTETUT JUOMAT KUIN VIINI JA OLUT

Soveltamisala

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava muista käymistietä valmistetuista juomista kuin viinistä tai oluesta (muista käymistietä valmistetuista juomista) valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.

12 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan, ilman että se vaikuttaa 17 artiklan määräysten soveltamiseen:

1) ”muilla kuohumattomilla” käymistietä valmistetuilla juomilla kaikkia muita kuin 8 artiklassa tarkoitettuja CN-koodeihin 2204 ja 2205 kuuluvia tuotteita sekä kaikkia CN-koodiin 2206 kuuluvia tuotteita, lukuun ottamatta 2 kohdassa määriteltyjä muita kuohuvia käymistietä valmistettuja juomia sekä kaikkia 2 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, joiden:

   — todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 10 tilavuusprosenttia,

   — todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 10 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia, jos tuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin;

▼M1

2) ”muilla kuohuvilla käymistietä valmistetuilla juomilla” kaikkia muita kuin 8 artiklassa tarkoitettuja CN-koodeihin 2206 00 31 ja 2206 00 39 kuuluvia tuotteita sekä CN-koodeihin 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 ja 2205 kuuluvia tuotteita:

▼B

   — jotka on pakattu kiinnikkein tai sitein tuetulla ”samppanjakorkilla” suljettuihin pulloihin tai joiden hiilidioksidin aikaansaama ylipaine liuoksessa on 3 baaria tai enemmän,

   — joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 13 tilavuusprosenttia,

   — joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 13 tilavuusprosenttia mutta enintään 15 tilavuusprosenttia, jos tuotteessa oleva alkoholi on kokonaan käymisestä peräisin,

   sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden muille käymistietä valmistetuille juomille vahvistaman valmisteveron on perustuttava lopputuotteen hehtolitrojen lukumäärään.

▼M1

2. Jollei tämän artiklan 3 kohdassa ja 13 a artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on määrättävä samansuuruiset valmisteverot kaikille tuotteille, jotka ovat muiden kuohumattomien käymistietä valmistettujen juomien valmisteveron alaisia. Samoin niiden on määrättävä samansuuruiset valmisteverot kaikille tuotteille, jotka ovat muiden kuohuvien käymistietä valmistettujen juomien valmisteveron alaisia. Ne voivat soveltaa samaa valmisteveron määrää muihin kuohuviin käymistietä valmistettuihin juomiin ja muihin kuohumattomiin käymistietä valmistettuihin juomiin.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä kaikentyyppisiin muihin kuohuviin käymistietä valmistettuihin juomiin ja muihin kuohumattomiin käymistietä valmistettuihin juomiin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 8,5 tilavuusprosenttia.

▼M1

13 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa pienten riippumattomien valmistajien valmistamiin muihin käymistietä valmistettuihin juomiin alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voidaan eriyttää asianomaisten valmistajien vuosituotannon mukaan, seuraavin rajoituksin:

— alennettuja valmisteverojen määriä ei saa soveltaa yrityksiin, jotka tuottavat yhteensä enemmän kuin 15 000 hehtolitraa tällaisia juomia vuodessa,

— alennetut veron määrät eivät saa olla enempää kuin 50 prosenttia muihin käymistietä valmistettuihin juomiin sovellettavaa tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempia.

2. Tässä artiklassa muut käymistietä valmistetut juomat on saatava hedelmiä, marjoja, kasviksia, hunajaliuosta vedessä fermentoimalla tai edellä mainituista saatua tuore- tai tiivistemehua fermentoimalla. Jäsenvaltiot eivät saa sallia muun alkoholin tai alkoholijuomien lisäämistä muiden käymistietä valmistettavien juomien valmistuksessa. Tässä artiklassa aromiaineiden laimentamiseen tai liuottamiseen käytetyn alkoholin lisäämistä siinä määrin kuin se on ehdottomasti tarpeen ilman, että alkoholipitoisuus nousee yli 1,2 tilavuusprosentilla, ei pidetä alkoholin lisäämisenä muiden käymistietä valmistettavien juomien valmistuksessa. Tällaisten aromiaineiden lisääminen ei saa merkittävällä tavalla muuttaa alkuperäisen tuotteen luonnetta.

3. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän artiklan soveltamisen tietyntyyppisiin muihin käymistietä valmistettuihin juomiin.

4. Tässä artiklassa ’pienellä riippumattomalla valmistajalla’ tarkoitetaan muiden käymistietä valmistettujen juomien valmistajaa, joka on oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton muiden käymistietä valmistettujen juomien muista valmistajista ja toimii tiloissa, jotka sijaitsevat fyysisesti erillään muiden valmistajien tiloista, eikä harjoita lisenssivalmistusta. Kahta tai useampaa pientä valmistajaa, jotka toimivat yhteistyössä ja joiden yhteenlaskettu vuosituotanto on enintään 15 000 hehtolitraa, voidaan kuitenkin kohdella verotuksessa yhtenä pienenä riippumattomana valmistajana.

▼M1

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden mahdollisesti käyttöön ottamia alennettuja valmisteverojen määriä sovelletaan yhdenmukaisesti niiden alueelle toimitettaviin, muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien pienten riippumattomien valmistajien valmistamiin muihin käymistietä valmistettaviin juomiin. Niiden on huolehdittava erityisesti siitä, että mistään toisesta jäsenvaltiosta tulevasta yksittäisestä toimituksesta ei kanneta suurempaa valmisteveroa kuin täysin vastaavasta kotimaisesta toimituksesta.

▼B

14 artikla

Jollei edellytyksistä, joita jäsenvaltiot asettavat tämän artiklan yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi, muuta johdu, ne voivat vapauttaa valmisteverosta yksityishenkilön valmistamat ja valmistajan, tämän perheenjäsenten tai tämän vieraiden kuluttamat muut kuohuvat käymistietä valmistetut ja kuohumattomat käymistietä valmistetut juomat, jos näitä tuotteita ei myydä.

▼M1

15 artikla

Direktiiviä 92/84/ETY ja neuvoston direktiiviä 2008/118/EY ([1]) sovellettaessa viiniä koskevia viittauksia on pidettävä samalla tavoin tässä jaksossa määriteltyihin muihin käymistietä valmistettuihin juomiin kohdistuvina.

▼B

IV JAKSO

VÄLITUOTTEET

Soveltamisala

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava välituotteista valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti. Nämä valmisteverojen määrät eivät missään tapauksessa saa olla alhaisempia kuin ne, joita jäsenvaltiot soveltavat tämän direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

17 artikla

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa ”välituotteilla” tarkoitetaan kaikkia CN-koodeihin 2204, 2205 ja 2206 kuuluvia tuotteita, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia mutta enintään 22 tilavuusprosenttia ja joita 2, 8 ja 12 artikla eivät koske.

([1]) Neuvoston direktiivi 2008/118/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta (EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12).

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat kohdella verotuksessa välituotteina kaikkia 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kuohumattomia käymistietä valmistettuja juomia, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 5,5 tilavuusprosenttia eikä ole kokonaan käymisestä peräisin, sekä kaikkia 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kuohuvia käymistietä valmistettuja juomia, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 8,5 tilavuusprosenttia eikä ole kokonaan käymisestä peräisin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 artiklan soveltamista.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

18 artikla

1. Jäsenvaltioiden välituotteille määräämä valmistevero on vahvistettava lopputuotteen hehtolitrojen lukumäärän perusteella.

2. Jollei 3, 4 ja 5 kohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on sovellettava samansuuruista valmisteveron määrää kaikkiin tuotteisiin, jotka ovat välituotteiden valmisteveron alaisia.

3. Jäsenvaltio voi soveltaa yksittäistä alennettua valmisteveron määrää välituotteisiin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia, seuraavin edellytyksin:

— alennettu valmisteveron määrä ei saa olla enempää kuin 40 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempi,

— alennettu valmistevero ei saa olla alhaisempi kuin 8 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tavanomainen kansallinen valmisteveron määrä.

▼M1

4. Jäsenvaltiot voivat soveltaa yksittäistä alennettua valmisteveron määrää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) liitteessä VII olevassa II osassa määriteltyihin välituotteisiin.

▼B

5. Kiinnikkein tai sitein tuetulla ”samppanjakorkilla” suljettuihin pulloihin pakattuihin tai 3 baarin suuruisessa taikka suuremmassa hiilidioksidin liuoksessa aikaansaamassa ylipaineessa oleviin välituotteisiin jäsenvaltiot voivat soveltaa samaa valmisteveron määrää kuin 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jos tämä määrä on kansallista välituotteiden valmisteveron määrää suurempi.

▼M1

18 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa pienten riippumattomien valmistajien valmistamiin välituotteisiin alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voidaan eriyttää asianomaisten valmistajien vuosituotannon mukaan, seuraavin rajoituksin:

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

▼M1

— alennettuja valmisteverojen määriä ei saa soveltaa yrityksiin, jotka tuottavat yhteensä enemmän kuin 250 hehtolitraa tällaisia juomia vuodessa,

— alennetut valmisteverojen määrät, jotka voivat olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempia, eivät saa olla enempää kuin 50 prosenttia välituotteiden tavanomaista kansallista veron määrää alhaisempia.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän artiklan soveltamisen tietyntyyppisiin välituotteisiin.

3. Tässä artiklassa ’pienellä riippumattomalla valmistajalla’ tarkoitetaan välituotteiden valmistajaa, joka on oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton välituotteiden muista valmistajista ja toimii tiloissa, jotka sijaitsevat fyysisesti erillään muiden valmistajien tiloista, eikä harjoita lisenssivalmistusta. Kahta tai useampaa pientä valmistajaa, jotka toimivat yhteistyössä ja joiden yhteenlaskettu vuosituotanto on enintään 250 hehtolitraa, voidaan kuitenkin kohdella verotuksessa yhtenä pienenä riippumattomana valmistajana.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden mahdollisesti käyttöön ottamia alennettuja valmisteverojen määriä sovelletaan yhdenmukaisesti niiden alueelle toimitettaviin, muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien pienten riippumattomien valmistajien valmistamiin muihin välituotteisiin. Niiden on huolehdittava erityisesti siitä, että mistään toisesta jäsenvaltiosta tulevasta yksittäisestä toimituksesta ei kanneta suurempaa valmisteveroa kuin täysin vastaavasta kotimaisesta toimituksesta.

▼B

V JAKSO

ETYYLIALKOHOLI

Soveltamisala

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava etyylialkoholista valmisteveroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava valmisteverojensa määrät direktiivin 92/84/ETY mukaisesti.

20 artikla

Tässä direktiivissä ”etyylialkoholilla” tarkoitetaan:

— kaikkia CN-koodeihin 2207 ja 2208 kuuluvia tuotteita, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia, mukaan lukien tuotteet, jotka muodostavat osan muuhun yhdistetyn nimikkeistön ryhmään kuuluvasta tuotteesta,

— CN-koodeihin 2204, 2205 ja 2206 kuuluvia tuotteita, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 22 tilavuusprosenttia,

▼B

— tislattuja alkoholijuomia, jotka voivat sisältää näitä tuotteita liuenneina.

Valmisteveron määrän vahvistaminen

21 artikla

Etyylialkoholin valmistevero on vahvistettava 20 °C:n lämpötilassa olevan puhtaan alkoholin hehtolitraa kohti ja laskettava puhtaan alkoholin hehtolitrojen lukumäärän perusteella. Jollei 22 artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on sovellettava samaa valmisteveron määrää kaikkiin etyylialkoholin valmisteveron alaisiin tuotteisiin.

22 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä pienten tislaamojen valmistamaan etyylialkoholiin seuraavin rajoituksin:

— alennettuja valmisteverojen määriä, jotka voivat olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempia, ei saa soveltaa yrityksiin, jotka tuottavat enemmän kuin 10 hehtolitraa puhdasta alkoholia vuodessa. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 1992 ovat soveltaneet alennettuja valmisteverojen määriä 10-20 hehtolitraa puhdasta alkoholia vuodessa tuottaviin yrityksiin, voivat kuitenkin jatkaa niiden soveltamista,

— alennetut valmisteveron määrät eivät saa olla enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista valmisteveron määrää alhaisempia.

2. Alennettuja valmisteverojen määriä sovellettaessa ”pienellä tislaamolla” tarkoitetaan tislaamoa, joka on oikeudellisesti ja taloudellisesti riippumaton muista tislaamoista eikä harjoita lisenssivalmistusta.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden mahdollisesti käyttöön ottamia alennettuja valmisteverojen määriä sovelletaan yhdenmukaisesti niiden alueelle toimitettavaan muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien pienten riippumattomien tislaamojen valmistamaan etyylialkoholiin.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että pienten tuottajien tuottama alkoholi on luovutettava vapaaseen liikkeeseen heti, kun se on valmistettu (jos nämä tuottajat eivät itse ole suorittaneet mitään yhteisön sisäistä liiketointa), asettamatta sitä verottoman varastoinnin menettelyyn, ja että sitä on verotettava vakiomääräisesti ja lopullisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteverojen määriä CN-koodiin 2208 kuuluviin tuotteisiin, joiden todellinen alkoholipitoisuus on enintään 10 tilavuusprosenttia.

▼M1

6. Bulgarian tasavalta saa soveltaa alennettua valmisteveron määrää, joka on vähintään 50 prosenttia etyylialkoholin tavanomaisesta kansallisesta valmisteveron määrästä, hedelmänviljelijöiden sellaisten tislaamojen tuottamaan etyylialkoholiin, jotka vuosittain tuottavat yli 10 hehtolitraa etyylialkoholia hedelmänviljelijöiden kotitalouksien niille toimittamista hedelmistä. Alennetun veron määrän soveltaminen rajoitetaan koskemaan enintään 30:tä litraa hedelmistä valmistettua tislattua alkoholia tuottavaa hedelmänviljelijöiden kotitaloutta kohden vuodessa, ja kyseisen alkoholin on oltava tarkoitettu yksinomaan niiden henkilökohtaiseen kulutukseen. Kun Bulgarian tasavalta on käyttänyt tätä mahdollisuutta, se ei voi enää soveltaa tämän artiklan 8 kohtaa.

▼M1

6 a. Tšekki ja Puolan tasavalta saavat soveltaa alennettua valmisteveron määrää, joka on vähintään 50 prosenttia etyylialkoholin tavanomaisesta kansallisesta valmisteveron määrästä, hedelmänviljelijöiden sellaisten tislaamojen tuottamaan etyylialkoholiin, jotka vuosittain tuottavat yli 10 hehtolitraa etyylialkoholia hedelmänviljelijöiden kotitalouksien niille toimittamista hedelmistä. Alennetun veron määrän soveltaminen rajoitetaan koskemaan enintään 30:tä litraa hedelmistä valmistettua tislattua alkoholia tuottavaa hedelmänviljelijöiden kotitaloutta kohden vuodessa, ja kyseisen alkoholin on oltava tarkoitettu yksinomaan niiden henkilökohtaiseen kulutukseen.

▼A2

7. Unkari, Romania ja Slovakia saavat soveltaa alennettua valmisteverokantaa, joka on vähintään 50 prosenttia etyylialkoholin tavanomaisesta kansallisesta valmisteverokannasta, hedelmänviljelijöiden sellaisten tislaamojen tuottamaan etyylialkoholiin, jotka vuosittain tuottavat yli 10 hehtolitraa etyylialkoholia hedelmänviljelijöiden kotitalouksien niille toimittamista hedelmistä. Alennetun kannan soveltaminen rajoitetaan koskemaan enintään 50:tä litraa hedelmistä valmistettua tislattua alkoholia tuottavaa hedelmänviljelijöiden kotitaloutta kohden vuodessa, ja kyseisen alkoholin on oltava tarkoitettu yksinomaan niiden henkilökohtaiseen kulutukseen. Komissio tarkastelee tätä järjestelyä uudelleen vuonna 2015 ja antaa kertomuksen neuvostolle mahdollisista tarkistuksista.

▼M1

8. Jollei edellytyksistä, joita jäsenvaltiot asettavat tämän artiklan välittömän soveltamisen varmistamiseksi, muuta johdu, jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteverosta tai soveltaa alennettua valmisteveron määrää etyylialkoholiin, jonka kuluttavat yksityishenkilö, hänen perheenjäsenensä tai vieraansa, edellyttäen, että sitä ei myydä, ja

a) jota kyseinen yksityishenkilö valmistaa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle rekisteröidyllä yksinkertaisella pientislaamolaitteella hedelmistä, jotka kyseinen yksityishenkilö omistaa, joita hän kasvattaa hallinnassaan olevalla maapalstalla ja jotka hän toimittaa kyseiseltä palstalta;

   ja/tai

b) jota valmistetaan kyseiselle yksityishenkilölle asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymissä tislaamoissa hedelmistä, jotka kyseinen yksityishenkilö omistaa, joita hän kasvattaa hallinnassaan olevalla maapalstalla ja jotka hän toimittaa tältä palstalta.

Jäsenvaltioiden on rajoitettava vapautuksen tai alennettujen veron määrien soveltaminen koskemaan enintään 50:tä litraa hedelmistä valmistettua tislattua alkoholia tuottavaa hedelmänviljelijöiden kotitaloutta kohden vuodessa.

Tällaista vapautusta tai alennettuja valmisteveron määriä soveltavien jäsenvaltioiden on

a) vahvistettava edellytykset veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten torjumiseksi;

b) otettava käyttöön riittävät vaatimukset ja menettelyt, joilla voidaan varmistaa tuotannon ja kulutuksen valvonta ja ehkäistä rajatylittäviä vaikutuksia ja kauppaa; ja

c) säädettävä tämän artiklan nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

▼M1

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa näitä säännöksiä 6, 6 a tai 7 kohdassa olevien säännösten lisäksi.

23 artikla

1. Ranskan tasavalta voi soveltaa alennettua valmisteveron määrää, joka voi olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempi mutta ei enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista etyylialkoholin valmisteveron määrää alhaisempi, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 ([1]) liitteessä II olevassa 1 alakohdassa määriteltyyn rommiin, joka on valmistettu kyseisen asetuksen liitteessä I olevassa 13 alakohdassa tarkoitetulla valmistuspaikalla korjatusta ruokosokerista ja jonka muiden haihtuvien aineiden kuin etyyli- ja metyylialkoholien pitoisuus on vähintään 225 grammaa hehtolitrassa puhdasta alkoholia ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 40 tilavuusprosenttia.

2. Helleenien tasavalta voi soveltaa alennettua valmisteverojen määrää, joka voi olla valmisteveron vähimmäismäärää alhaisempi

a) mutta ei enempää kuin 50 prosenttia tavanomaista kansallista etyylialkoholin valmisteveron määrää alhaisempi, asetuksen (EY) N:o 110/2008 liitteessä II olevassa 29 alakohdassa määriteltyyn aniksella maustettuun tislattuun alkoholijuomaan, joka on väritöntä ja jonka sokeripitoisuus on enintään 50 grammaa litrassa ja jossa perinteisillä enintään 1 000 litran vetoisilla kuparisilla panostislauslaitteistoilla tislaamalla maustetun alkoholin osuuden on oltava vähintään kyseisessä säännöksessä vahvistetun prosenttiosuuden verran lopputuotteen alkoholipitoisuudesta, ja asetuksen (EY) N:o 110/2008 liitteessä II olevassa 6 alakohdassa määriteltyyn rypäleiden puristejäännöksestä tislattuun väkevään alkoholijuomaan, joka on tislattu perinteisissä panostislauslaitteistoissa;

b) mutta ei enempää kuin 85 prosenttia tavanomaista kansallista etyylialkoholin valmisteveron määrää alhaisempi, tuottajan omassa taloudessa kasvatetuista hedelmistä valmistettuun etyylialkoholiin, joka on tislattu yksinkertaisilla kuparisilla perinteisillä enintään 130 litran vetoisilla tislauslaitteistoilla tai keraamisilla perinteisillä enintään 40 litran vetoisilla tislauslaitteistoilla, jotka ovat kummassakin tapauksessa käytössä enintään kahdeksana päivänä vuodessa ja jotka tuottavat enintään viisi hehtolitraa puhdasta alkoholia vuodessa.

23 a artikla

1. Jollei niistä edellytyksistä muuta johdu, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän direktiivin 4, 9 a, 13 a ja 18 a artiklan ja 22 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan välittömän soveltamisen varmistamiseksi, jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava alueelleen sijoittautuneille pienille riippumattomille valmistajille vuosittainen todistus, jossa vahvistetaan niiden kokonaisvuosituotanto soveltuvin osin kyseisissä artikloissa tarkoitettujen tuotteiden osalta ja vahvistetaan pienen riippumattoman valmistajan vaatimustenmukaisuus soveltuvin osin tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa, 9 a artiklan 2 kohdassa, 13 a artiklan 4 kohdassa, 18 a artiklan 3 kohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa säädettyihin vaatimuksiin nähden. Direktiivin 2008/118/EY IV tai V luvun mukaisessa tavaroiden siirtoa koskevassa hallinnollisessa asiakirjassa on viitattava tässä kohdassa mainittuun todistukseen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

▼M1

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat niiden edellytysten mukaisesti, jotka niiden on vahvistettava tämän artiklan oikean ja välittömän soveltamisen varmistamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten torjumiseksi, antaa 4 artiklan 1 kohdassa, 9 a artiklan 1 kohdassa, 13 a artiklan 1 kohdassa, 18 a artiklan 1 kohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille alueelleen sijoittautuneille pienille riippumattomille valmistajille luvan laatia soveltuvin osin 4 artiklan 2 kohdassa, 9 a artiklan 2 kohdassa, 13 a artiklan 4 kohdassa, 18 a artiklan 3 kohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten osalta itse todistus toimintansa vaatimustenmukaisuudesta ja kyseisissä artikloissa tarkoitetusta vuotuisesta kokonaistuotannosta.

3. Jäsenvaltioiden on, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja olosuhteita, tunnustettava toisen jäsenvaltion 4 artiklan 1 kohdassa, 9 a artiklan 1 kohdassa, 13 a artiklan 1 kohdassa, 18 a artiklan 1 kohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille valmistajille myönnetyt todistukset niiden edellytysten mukaisesti, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän artiklan oikean ja välittömän soveltamisen varmistamiseksi ja veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten torjumiseksi.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan

a) 1 kohdassa tarkoitetun todistuksen muoto;

b) kyseistä todistusta koskevan viittauksen muoto direktiivin 2008/118/EY IV tai V luvun mukaisessa tavaroiden siirtoa koskevassa hallinnollisessa asiakirjassa; ja

c) itse laaditun todistuksen tapauksessa direktiivin 2008/118/EY IV tai V luvun mukaista tavaroiden siirtoa koskevan hallinnollisen asiakirjan täyttämistä koskevat vaatimukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 28 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

VI JAKSO

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET

24 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat olla vaatimatta, että tässä direktiivissä tarkoitettuja tuotteita valmistetaan verottomassa varastossa väliaikaisesti valmisteverottomista alkoholipohjaisista aineksista, jos ainesten valmistevero on jo maksettu ja alkoholipohjaisten ainesten valmisteveron kokonaismäärä on vähintään niiden sekoittamisesta syntyvän tuotteen valmisteveron suuruinen.

2. Espanjan kuningaskunta voi olla pitämättä välituotteiden valmistuksena sellaisten Moriles-Montillan, Tarragonan, Prioraton ja Terra Altan alueilla valmistettujen viinien valmistusta, joihin on lisätty alkoholia siten, että niiden alkoholipitoisuus ei nouse enempää kuin yhden prosentin.

▼B

25 artikla

Jäsenvaltiot voivat palauttaa alkoholijuomista maksetun valmisteveron, jos nämä tuotteet on poistettu markkinoilta niiden tultua tilansa tai ikänsä vuoksi nautittaviksi kelpaamattomiksi.

▼M1

26 artikla

Tässä direktiivissä olevia viittauksia CN-koodeihin pidetään viittauksina yhdistetyn nimikkeistön koodeihin, jotka ovat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([1]) liitteen I muuttamisesta annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/1602 ([2]).

▼B

VII JAKSO

VALMISTEVEROVAPAUTUKSET

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vapautettava tässä direktiivissä tarkoitetut tuotteet yhdenmukaistetusta valmisteverosta edellytyksin, jotka niiden on vahvistettava näiden valmisteverovapautuksien oikean ja välittömän soveltamisen varmistamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten torjumiseksi, kun nämä tuotteet on:

▼M1

a) tarkoitettu myytäviksi alkoholina, joka on kokonaan denaturoitu sen jäsenvaltion määräysten mukaisesti, jossa se on luovutettu kulutukseen, kun näistä määräyksistä on asianmukaisesti ilmoitettu kirjallisessa muodossa ja ne on sallittu tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

   Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin 2008/118/EY V lukua;

b) tarkoitettu käytettäväksi osana muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden valmistusprosessia, edellyttäen, että alkoholi on denaturoitu jonkin jäsenvaltion määräysten mukaisesti käyttötarkoitusta varten.

   Kyseistä vapautusta on sovellettava, kun

   — tällainen denaturoitu alkoholi on lisätty muuhun kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuun tuotteeseen,

   tai

   — tällaista denaturoitua alkoholia käytetään kyseisessä valmistusprosessissa käytettävien valmistuslaitteiden puhdistuksessa ja huollossa.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1602, annettu 11 päivänä lokakuuta 2018, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta (EUVL L 273, 31.10.2018, s. 1).

▼M1

Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin 2008/118/EY IV lukua sellaisen denaturoidun alkoholin siirtoihin, jota ei vielä ole lisätty muuhun kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuun tuotteeseen;

▼B

c) tarkoitettu käytettäviksi CN-koodiin 2209 kuuluvan etikan valmistukseen;

▼M1

d) tarkoitettu käytettäviksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2001/82/EY ([1]) ja 2001/83/EY ([2]) määriteltyjen lääkkeiden valmistukseen;

▼B

e) tarkoitettu käytettäviksi elintarvikkeiden ja enintään 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien alkoholittomien juomien valmistukseen tarkoitettujen aromien valmistukseen;

f) tarkoitettu käytettäviksi sellaisinaan tai puolivalmisteiden ainesosina täytettyjen tai muiden elintarvikkeiden valmistukseen, jos alkoholipitoisuus on kulloinkin enintään 8,5 litraa puhdasta alkoholia 100 kilogrammassa suklaan valmistukseen tarkoitettua tuotetta ja enintään 5 litraa puhdasta alkoholia 100 kilogrammassa muiden tuotteiden valmistukseen tarkoitettua tuotetta.

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tässä direktiivissä tarkoitetut tuotteet yhdenmukaistetusta valmisteverosta edellytyksin, jotka niiden on vahvistettava näiden valmisteverovapautuksien oikean ja välittömän soveltamisen varmistamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten torjumiseksi käytettäessä näitä tuotteita:

a) näytteinä analyyseissa tai välttämättömissä tuotantokokeissa tai tieteellisiin tarkoituksiin;

b) tieteellisessä tutkimuksessa;

c) lääkintätarkoituksiin sairaaloissa ja apteekeissa;

d) valmistuksessa, jos lopputuote ei sisällä alkoholia;

e) sellaisen aineksen valmistuksessa, joka ei ole tämän direktiivin mukaan valmisteveron alainen;

▼M1

f) etyylialkoholia sisältävien, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/46/EY ([3]) määriteltyjen, ravintolisien valmistuksessa, jos kulutukseen luovutettu ravintolisän vähittäismyyntipakkaus on enintään 0,15 litraa ja ravintolisät on saatettu markkinoille kyseisen direktiivin 10 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion, joka haluaa muuttaa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja alkoholin täydellistä denaturointia koskevia määräyksiä, on ilmoitettava tällaisista muuttuneista määräyksistä komissiolle kirjallisesti ja toimitettava samalla kaikki asiaankuuluvat tiedot niistä denaturointiaineista, joita jäsenvaltio aikoo käyttää.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2002, ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 183, 12.7.2002, s. 51).

▼M1

Jos komissio katsoo, ettei sillä ei ole kaikkia tarvittavia tietoja, se ottaa yhteyttä asianomaiseen jäsenvaltioon kuukauden kuluessa tietojen vastaanottamisesta ja täsmentää, mitä tietoja se tarvitsee. Kun komissio on saanut kaikki tarpeellisina pitämänsä tiedot, se välittää ilmoituksen muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa näiden tietojen saamisesta.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla hyväksytään tai hylätään tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetut määräykset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 28 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Jos jäsenvaltio arvioi, että tuotteen vapauttaminen valmisteverosta tämän artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla johtaa veropetokseen, veron kiertämiseen tai muuhun väärinkäytökseen, se voi evätä vapautuksen tai peruuttaa jo myönnetyn vapautuksen. Jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle tällaisesta epäämisestä tai peruuttamisesta kirjallisesti ja toimitettava samalla kaikki asiaankuuluvat tiedot veropetoksesta, veron kiertämisestä tai muusta väärinkäytöksestä. Jos komissio katsoo, että sillä ei ole kaikkia tarvittavia tietoja, se ottaa yhteyttä asianomaiseen jäsenvaltioon kuukauden kuluessa tällaisten tietojen vastaanottamisesta ja täsmentää, mitä lisätietoja tarvitaan. Kun komissio on saanut kaikki tarpeellisina pitämänsä tiedot, se välittää ilmoituksen muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa. Lopullinen päätös tehdään 28 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen viimeistään neljän kuukauden kuluttua ilmoituksen välittämisestä muille jäsenvaltioille. Jäsenvaltioiden ei tarvitse antaa tällaiselle päätökselle taannehtivaa vaikutusta.

▼B

6. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa edellä mainitut valmisteverovapautukset palauttamalla jo maksetun valmisteveron.

▼M1

———————

▼B

VIII JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

▼M1

28 a artikla

1. Komissiota avustaa valmisteverokomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

28 b artikla

Komissio antaa viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Ensimmäinen kertomus annetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

Kertomuksessa on erityisesti

a) arvioitava 5 ja 9 a artiklan, 22 artiklan 8 kohdan, 23 a artiklan ja 27 artiklan 2 kohdan f alakohdan nojalla hyväksyttyjen ja sovellettujen kansallisten säännösten soveltamista ja vaikutusta;

▼M1

b) otettava huomioon asiaankuuluva näyttö kyseisten artikloiden nojalla hyväksyttyjen ja sovellettujen säännösten vaikutuksesta kuten rajatylittävistä kielteisistä vaikutuksista, petosten lisääntymisestä ja vaikutuksesta sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja kansanterveyteen; ja

c) kun jäsenvaltiot soveltavat 22 artiklan 8 kohdan nojalla annettuja kansallisia säännöksiä, arvioitava seuraavien riittävyys:

— näiden jäsenvaltioiden vahvistamat edellytykset veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten torjumiseksi; ja

— näiden jäsenvaltioiden käyttöön ottamat vaatimukset ja menettelyt, joilla voidaan varmistaa tuotannon ja kulutuksen valvonta ja ehkäistä rajatylittäviä vaikutuksia.

Jäsenvaltioiden on pyynnöstä toimitettava komissiolle kertomuksen laadintaan vaadittavat tiedot.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 22 artiklan 8 kohdan nojalla annettuja kansallisia säännöksiä, on viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tällaisten säännösten ensimmäisen soveltamisvuoden päättymisestä toimitettava komissiolle kaikki tämän artiklan toisen kohdan c alakohdassa tarkoitetun arvioinnin laatimisessa tarvittavat tiedot.

Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus.

▼B

29 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

30 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.